og valg og endelig at få udryddet den stadig herskende misforståelse med, at politik er alt for indviklet til, at almindelige dødelige kan befatte sig med det.

Det er vores hverdag, det drejer sig om. En række af de problemer, vi slås for i D.K. af gøres politisk: Spørgsmål som børnehaver, skolereform, boligbyggeri, prislovgivning, sundhedsvedtægter, skat og meget mere.

Nu nærmer tiden sig for et nyt folketingsvalg. I F.N.s kvindekommission udtalte den finske delegerede Helvi Sipilä under generaldebatten, at F.N. ikke længere bør lægge hovedvægten på discrimination overfor kvinderne m.h.t. politiske rettigheder. Det er efterhånden vundet. I stedet bør man nu anspore kvinderne til at gøre brug af disse rettigheder. Kvinder foretrækker tilsyneladende stadig at udpege mænd til ansvarsfulde poster; kun få kvinder ønsker at påtage sig politisk ansvar!

Det er så sandt som det er sagt, og overfor de mange der viger tilbage, tror jeg, det er klogt at understrege, hvad det amerikanske senatsmedlem Maurine Neuberger svarede, da hun blev spurgt, hvad der er sværest for en kvindelig senator. "At blive valgt."

En af vore få kvindelige sognerådsformænd, Rigmor Wassard, Alsø, siger, at det ikke kan nægtes at sognerådsarbejdet tager tid, som går fra bedriften og familien. Men det gør ikke så meget, når man ser det gro omkring sig, og yderligere er man jo ikke ene om slæbet. Mændene er skam meget flittige.

Vi har afæsket de forskellige partier oplysninger om, hvor mange kvinder der er opstillet til det kommende folketingsvalg, og selv om partierne understreger, at man endnu ikke har tilendebragt opstillingerne, så må jeg sige, at der ikke er opmuntring at hente i de tal, der foreligger.

Det konservative folkeparti fører stort, venstre er det galt fat med, og det er også yderst beskæmmende, hvor få mit eget parti har opstillet. De radikale og de uafhængige har endnu ikke svaret.

Vort politiske udvalg arbejder med planer for radio- og fjernsyn og nødevirksomhed, og det vil De høre nærmere om senere under udvalgsberetninger.